

Pădurea de duminică

Ina M.

În liniștea verde pădurea respiră
Din pacea iubirii, departe de ură
Și omul se-ndreaptă, copacul imită,
Căci e mai aproape de-a păcii ispită.

Ca iedera urcă dorința-n speranță,
Duminica este izvor de vacanță,
Pătrunde cu gândul în spiritul umbrei
Născută-n lumina cea stinsă a urbei.

Te cheamă pădurea cu crengi și cu frunze
Să-ți arunci la ghenă simțiri ce-s confuze,
Te lasă întins pe covorul de iarbă,
Răspunde pădurii care-acum te-ntreabă
De viața ta plină cu simțiri mărunte...
Alege pădurea cu brazi de la munte!